

Referate: Conducatorul asirian Salmanasar al II-lea

Intre 859-824 i.e.n., in cursul a 32 de campanii militare, Salmanasar al II-lea, din perioada Regatului Asirian Nou, a consolidat autoritatea Asiriei in Siria, Fenicia, Palestina, Asia Mica si prada Urartu, pentru prima data mentionat in istorie. Cele mai importante si mai dese campanii ale sale au fost cele din Siria, spre care s-a indreptat deoarece in Urartu a intalnit o opozitie extrem de ferma. In 853 i.e.n., oastea sa formidabila se izbeste de rezistenta asa-zisei uniuni de state din Siria de Sud, condusa de Damasc (in total zece state, intre care si extrasiriene, ca Palestina, Cilicia, Fenicia). Uniunea era sprijinita de triburi care aparusera atunci, pentru prima data, in stepa Siriei: arabii.

Batalia hotaratoare s-a dat langa cetatea Karkar. Manuind abil lancierii si arcazii aramei, ferindu-i de o ciocnire decisiva cu temuta platosa a infanteriei asiriene, folosind detasamentele usoare si mobile de calareti arabi pentru a sparge flancurile asiriene, arnand tot timpul lupta finala, dar, decimand treptat taria asiriana, uniunea siriana a castigat o victorie care a luminat, sufletele intregului Orient antic. Timp de opt ani, amintindu-si de Karkar si blestemand mereu Damascul, Salmanassar al II-lea n-a mai facut nici macar un pas inspre Siria. S-a pregatit temeinic pentru urmatoarele confruntari, el si adversarii stiind bine ca nu Karkarul, o lupta intr-un sir de razboaie, avea sa decida in Orientul Mijlociu. S-a preocupat de intarirea interna a statului, eliminand posibila sciziune a Babilonului, unde a instalat un rege (dependent, desigur) ce-i convenea. In 845 i.e.n., in fine, dupa minutioase pregatiri, asirienii au reaparut in Siria. Armata lor arunca in razboi 120 000 de luptatori, cifra nemaivazuta pana atunci. Si totusi, cu pierderi grele, care n-au mai permis fructificarea victoriei, uniunea siriana sudica reuseste si de aceasta data sadea peste cap fala asiriana.

Destramarea, temporara, in 841 i.e.n., a uniunii de state din Siria de Sud a fost evenimentul care i-a permis lui Salmanassar al II-lea sa patrunda, in cea de-a treia mare expeditie vestica, adanc in inima Siriei. Aplica aici metodele asiriene "clasice", jefuieste si distruge Damascul, intra in Fenicia, instaureaza teroarea asiriana in intreaga Sirie. Atat de metodica a fost "pacificarea" Siriei, Incat pana la sfarsitul domniei lui Salmanassar al II-lea, un timp chiar si dupa moartea acestuia, asirienii n-au mai intreprins in vest decat expeditii de mica amploare, de prada. Intre incursiunile de dupa zdrobirea coalitiei din Siria de Sud trebuie mentionata cea din Urartu (Armenia), stat care se afla in curs de consolidare. Dealtfel, dupa moartea lui Salmanassar al II-lea, consolidarea Urartului si, totodata, slabiciunea suveranilor asirieni care i-au urmat (Shamsi-Adad al Y-lea, 823-810 i.e.n., regenta sotiei sale Sammuramat, legendara Semiramida, intre 810-806 i.e.n., si Adad-Nirari al II-lea, 806-782 i.e.n.) au dus la o temporara criza a Imperiului asirian, manifesta mai ales prin pierderea influentei in uniunea de state din Siria de Nord, care se apropie de Urartu, si a unor pozitii siriene. Marea politica imperiala dusa de Assurnasirpal al II-lea si de Salmanassar al II-lea va fi, insa, continuata cu succes deosebit de Tiglatpalassar al III-lea si de suveranii Sargonizi.